

de Nederlandse Orde van Belastingadviseurs

Ministerie van Financiën
Directie Internationale Fiscale Zaken
Afdeling Bilaterale Zaken
drs. P. Vlaanderen
Postbus 20201
2500 EE DEN HAAG

Amsterdam, 9 april 2002

Betreft: Verdragsonderhandelingen met de Verenigde Staten

Geachte heer Vlaanderen,

Met dank aanvaardt de Nederlandse Orde van Belastingadviseurs (hierna: de Orde) uw uitnodiging dd. 12 maart jl. (IFZ 2002-00210m) om punten aan te dragen ten behoeve van de aangekondigde verdragsonderhandelingen met de Verenigde Staten in april 2002.

Vooropgesteld zij dat de Orde het initiatief van Nederlandse zijde om tot een herziening te geraken van het huidige belastingverdrag van harte toejuicht. Het verdrag uit 1992 is naar achteraf blijkt niet het meest voordelige verdrag dat de Verenigde Staten met een Europees land hebben afgesloten, met name indien dit wordt vergeleken met de verdragen die nadien door de Verenigde Staten zijn gesloten. Het verdrag met de Verenigde Staten is gelet op de omvang van de investeringen vanuit de Verenigde Staten in Nederland en vice versa een belangrijke factor bij de weging van het Nederlandse fiscale vestigingsklimaat. Een achterstandspositie ten opzichte van andere Europese landen kan Nederland – dat zich juist voorstaat op haar uitgebreide maar ook inhoudelijk gunstige verdragenetwerk – niet veroorloven. Zo is een inhaalslag ten opzichte van het Verenigd Koninkrijk, dat op 24 juli 2001 met de Verenigde Staten een bronheffing van nul percent op deelnemingsdividenden is overeengekomen, dringend gewenst. De Orde stelt het dan ook bijzonder op prijs dat binnen korte tijd na de publicatie van dit verdrag ook Nederland in onderhandeling zal treden met de Verenigde Staten.

Hieronder volgt een korte uiteenzetting van de punten die de Orde in dit verband gaarne onder uw aandacht brengt.

1. Bronheffing op deelnemingsdividend (artikel 10)

Zoals in de inleiding is aangegeven, is een punt dat grote aandacht verdiend de bronheffing van 5% op (met name uitgaande) deelnemingsdividenden. Door de toenemende mate waarin andere lidstaten van de EU de mogelijkheid bieden om zonder bronheffing deelnemingsdividend uit te keren naar de Verenigde Staten, groeit ook een zekere onvrede bij in Nederland gevestigde vennootschappen en houdstermaatschappijen die wel onderworpen worden aan een inhouding van 5% indien zij dividend uitbetalen aan hun Amerikaanse aandeelhouder. Niet alleen vormt deze bronheffing in toenemende mate een drempel om het Europese hoofdkantoor en de Europese houdstermaatschappij van Amerikaanse concerns in Nederland te vestigen, tevens ontstaat sinds jaar en dag een druk op in Nederland gevestigde houdstermaatschappijen om ofwel uit Nederland te vertrekken, ofwel te degraderen en de functie van de Europese tophouder in een andere lidstaat van de EU onder te brengen. Een verlaging van het bronheffingspercentage tot nul percent voor deelnemingsdividend is naar de mening van de Orde derhalve van groot belang. Gelet op de regeling die op dit punt tussen de Verenigde Staten en het Verenigd Koninkrijk is getroffen – en recentelijk ook met Australië – zou een dergelijke verlaging tot nul percent een reële wens van de Nederlandse delegatie zijn.

De Orde stelt voor te bezien of het haalbaar is het nul percentstarief reeds te verlenen bij een deelnemingspercentage van tenminste 25%, conform het uitgangspunt dat is neergelegd in het Nederlands Standaardverdrag. Dit percentage sluit ook aan bij de Europese moederdochterrichtlijn. Een lager percentage dan opgenomen in de verdragen die Australië en het Verenigd Koninkrijk met de Verenigde Staten zijn overeengekomen (namelijk 80%), zou naar de mening van de Orde een duidelijk waarneembaar pluspunt zijn voor de positie van Nederland als vestigingsland.

2. Limitation on Benefits (artikel 26)

2.1. Algemeen

De Orde beveelt aan om daar waar mogelijk een vereenvoudiging van de “*limitation on benefits*” bepaling (hierna LOB-bepaling) te bewerkstelligen conform de meer recent door de Verenigde Staten gesloten verdragen, zoals die met Luxemburg, Zwitserland en het Verenigd Koninkrijk. Meer specifiek stelt de Orde voor de vangnetbepaling van het huidige artikel 26 lid 7 uit te breiden met een doorkijkbepaling naar Zwitsers en Luxemburgs model (EU, EER en NAFTA). Vooruitlopend op een verdere economische globalisering zou de doorkijkbepaling uitgebreid kunnen worden tot alle landen waarmee de Verenigde Staten een vergelijkbaar belastingverdrag heeft gesloten.

Een vergelijking met de LOB-bepaling in andere verdragen laat voorts zien dat het verdrag van Nederland met de Verenigde Staten op onderdelen nadeliger is dan die andere verdragen. Meer in het bijzonder mondt een dergelijke vergelijking uit in de navolgende wensen.

2.2. Directe beurstoets

1. Alle beurzen die in de andere verdragen worden genoemd zouden in het nieuwe verdrag met de Verenigde Staten moeten worden opgenomen. Verder valt ook te denken aan de beurzen van enkele Oost-Europese landen in verband met de aanstaande uitbreiding van de EU.

2. De uitzondering voor '*closely held companies*' dient naar de mening van de Orde te vervallen. Indien dit niet mogelijk is, zou de ruimere definitie uit het verdrag met Luxemburg de voorkeur verdienen.

3. De definitie van '*substantially or regularly traded*' (huidig artikel 26 lid 8 onderdeel f) zou naar de mening van de Orde kunnen worden vervangen door de definitie van het verdrag van de Verenigde Staten met Luxemburg c.q. het Verenigd Koninkrijk.

2.3. Indirecte beurstoets

De 50% aandeelhoudersbepaling in de indirecte beurstoets dient te worden te vervangen door de ten minste 50% aandeelhoudersbepaling zoals opgenomen in het Verdrag tussen de Verenigde Staten en Luxemburg.

Het maximum van vijf beursgenoteerde aandeelhouders zou naar de mening van de Orde dienen te vervallen, conform de verdragen van de Verenigde Staten met Zwitserland en Luxemburg.

De test voor doorstroomlichamen zou dienen te vervallen, ofwel moeten worden verzacht conform de regeling die in andere door de Verenigde Staten recentelijk afgesloten verdragen is getroffen.

2.4. “*Derivative indirect publicly traded*” test

Slechts het huidige verdrag van Nederland met de Verenigde Staten bevat de '*derivative indirect publicly traded test*'. De verdragen van de Verenigde Staten met het Verenigd Koninkrijk en met Luxemburg bevatten in plaats daarvan de '*equivalent beneficiary test*'. De Orde stelt echter voor vast te houden aan de *derivative indirect publicly traded test*, omdat dit belastingplichtigen een extra mogelijkheid biedt om voor toepassing van het verdrag in aanmerking te komen; voorts zou tevens in het nieuwe verdrag de *equivalent beneficiary test* kunnen worden opgenomen.

2.5. Cumulatie aandeelhouderstoets en “*base reduction test*”

Deze cumulatieve toets moet naar de mening van de Orde komen te vervallen, onder verwijzing naar het verdrag van de Verenigde Staten met Zwitserland. Immers, in dit verdrag hoeven vennootschappen die aan de aandeelhouderstoets voldoen niet daarnaast nog, zoals in het huidige verdrag met Nederland, te voldoen aan de *base reduction test*.

De Orde vraagt voorts nog aandacht voor de mogelijkheid dat toepassing van het EG-Verdrag met zich brengt dat Nederland in strijd zou handelen met dit verdrag indien in het nieuwe verdrag met de Verenigde Staten een regeling wordt overeengekomen waarbij (evenals nu het geval is, zij het wellicht in een andere mate) in Nederland gevestigde vennootschappen met aandeelhouders die wonen of gevestigd zijn in een andere lid-staat van de EU geen toegang hebben tot het verdrag met de Verenigde Staten, terwijl in Nederland gevestigde vennootschappen met in Nederland woonachtige of gevestigde aandeelhouders en die overigens onder gelijke omstandigheden verkeren wèl onder de werking vallen van het verdrag.

3. Overige punten

3.1. Artikelen 3 en 4 - Definities en inwonerschap

Partnerships

In artikel 3, lid 1 van het huidige verdrag wordt de vereniging van personen (incl. partnerships) weliswaar als “persoon” aangemerkt, maar in artikel 4, lid 1 komt dat niet terug. Zo kan het voorkomen dat een LLC door Nederland als lichaam wordt aangemerkt en in de Verenigde Staten als transparant, met als gevolg dubbele heffing. Inwoners van Nederland die deelnemen in een LLC zijn in voorkomende gevallen belast naar een forfaitair inkomen in Box III, terwijl de Verenigde Staten inkomstenbelasting heft. Belastingplichtigen moeten nu vaak omslachtige wegen kiezen om dubbele heffing te voorkomen.

Dubbele heffing kan wellicht worden voorkomen indien de partnership als “inwoner” wordt gezien indien (en voorzover) de winst van de partnership bij de partnership zelf of bij de participanten/inwoners van dat land wordt belast. Een dergelijke route is ook gevolgd in de verdragen van de Verenigde Staten met Frankrijk, Italië, Luxemburg, het Verenigd Koninkrijk, Zweden en Zwitserland.

“Pension scheme”

In artikel 3, lid 1, onderdeel o van het verdrag tussen de Verenigde Staten en het Verenigd Koninkrijk wordt een definitie van een ‘*pension scheme*’ gegeven, dat in artikel 4, lid 3, onderdeel a wordt aangemerkt als inwoner van dat verdrag. In het huidige verdrag met Nederland (zie artikel 28, lid 5; non-discriminatie) is de erkenning als inwoner echter afhankelijk van de zogenaamde ‘401K’ procedure, hetgeen een omslachtige procedure is vanwege allerlei benodigde ontheffingen. Bovendien is deze regeling slechts opgenomen als intentiebepaling (in het kader van non-discriminatie). Naar de mening van de Orde werkt dit onnodig belemmerend. Het zou in de optiek van de Orde de voorkeur genieten indien een automatische erkenning op basis van wederkerigheid zou plaatsvinden, of indien een definitie van ‘pension scheme’ zou worden opgenomen naar voorbeeld van het verdrag met het Verenigd Koninkrijk.

3.2. Artikel 5 - vaste inrichting

De Orde acht het van belang dat uit het nieuwe verdrag duidelijk naar voren komt of een server moet worden aangemerkt als een vaste inrichting. In dit kader zou gedacht kunnen worden aan het expliciet opnemen van het begrip server in artikel 5 lid 2 van het verdrag dan wel aan het in (de toelichting op) artikel 5 van het verdrag opnemen van een expliciete verwijzing naar het commentaar van de OESO ter zake van e-commerce, zoals aangenomen op 22 december 2000 (het rapport: “*Clarification on the application of the permanent establishment definition in e-commerce: changes to the commentary on the model tax convention on article 5*”).

3.3. Artikel 6 - Onroerende zaken

De “net basis election” van het huidige artikel 6, vijfde lid, is bindend voor de komende jaren. Deze gebondenheid staat niet in het verdrag van de Verenigde Staten met Luxemburg, zodat men in die bilaterale situatie meer flexibel kan opereren. De Orde heeft dan ook een voorkeur voor het achterwege blijven van een dergelijke gebondenheid.

3.4. Artikel 8 - Internationaal vervoer

Rental on Bareboat Basis

Huur van vaartuigen op een bareboat basis staat niet onder deze bepaling in het verdrag met Nederland. Dit is wel het geval in de verdragen van de Verenigde Staten met Frankrijk, Luxemburg en het Verenigd Koninkrijk en in het OESO Modelverdrag. De Orde zou het op prijs stellen indien in het nieuwe verdrag inkomsten uit een bareboat charter op de voet van deze bepaling vrijgesteld zouden zijn van heffing of inhouding in het bronland.

Binnenlands transport

Binnenlands transport als onderdeel van internationaal transport is in het huidige verdrag met de Verenigde Staten niet aangemerkt als internationaal vervoer; in de verdragen met Luxemburg en het Verenigd Koninkrijk is dit wel het geval. De Orde zou een dergelijke uitbreiding in het Nederlandse verdrag zeer op prijs stellen.

Pooling

De positie van pooling in het huidige verdrag is onduidelijk. De Orde zou graag zien dat een pooling agreement niet wordt beschouwd als een aparte entiteit, maar dat bij verdragstoepassing aangeknoopt blijft worden bij de achterliggende partijen.

Transportation tax

De Orde zou het zeer op prijs stellen indien de Amerikaanse transportation tax (4% van de omzet) in het object van het verdrag ("belastingen") zou worden opgenomen. Dit geldt zowel voor de vervoersbedrijven zelf, als ook voor verhuurders/lessors (omzet omvat leasetermijnen).

3.5. Artikel 10 - Dividend

Reductie tot 5%

In het huidige verdrag met de Verenigde Staten wordt de reductie van bronheffing tot 5% slechts verleend bij direct deelnemingen. In het verdrag van de Verenigde Staten met het Verenigd Koninkrijk geldt het tarief van 5% ook bij indirecte belangen. Het zou in verband met getrapte eigendomsverhoudingen wenselijk zijn om dat in het nieuwe verdrag met de Verenigde Staten ook gerealiseerd te krijgen.

Branch profit tax

In het verdrag van de Verenigde Staten met het Verenigd Koninkrijk vindt onder bepaalde alternatieve voorwaarden geen heffing plaats van Amerikaanse branch profit tax. Een van die voorwaarden is gekoppeld aan artikel 26 (de LOB-bepaling), waardoor er in dat verdrag een verband wordt gelegd met deelnemingsdividenden en de voorwaarden die daar gelden voor vrijstelling weerspiegeld worden in een vrijstelling voor de branch profit tax. De Orde stelt voor deze benadering ook te volgen in het nieuwe verdrag met de Verenigde Staten.

3.6. Artikel 12 - Interest

De beperking in verband met een vaste inrichting in derde landen dient naar de mening van de Orde te vervallen. Deze beperking komt slechts in het verdrag met Nederland voor. Als aanvullend argument kan worden vermeld dat er geen (standaard) vi-financieringsrulings meer worden afgegeven.

3.7. Artikel 13 - Royalties

De beperking in verband met een vaste inrichting in derde landen komt slechts in het verdrag met Nederland voor (zie onder interest) en moet naar de mening van de Orde komen te vervallen.

Voorts zou de Orde er voorstander van zijn indien uit de definitie van het begrip 'royalty' naar voren komt of, en zo ja welke soorten, vergoedingen voor het gebruik van software onder dit begrip vallen. De Orde verwijst in dit verband naar hetgeen hieromtrent vanuit de OESO is opgemerkt.

3.8. Artikel 14 - Vermogenswinsten

De Orde zou het afkeuren indien in het nieuwe verdrag met de Verenigde Staten een zelfde bepaling omtrent winst uit aanmerkelijk belang zou worden opgenomen als in het verdrag van Nederland met België. De Orde vreest dat met deze bepaling geen goede invulling is gegeven aan het huidige Nederlandse verdragsbeleid, en acht het zeker niet het offer waard dat nodig zal zijn om de Verenigde Staten een dergelijke bepaling - die louter relevantie heeft voor de Nederlandse heffing en inning - te laten accepteren.

3.9. Artikel 16 - Niet zelfstandige arbeid / Artikel 17 – Bestuurdersbeloningen

Voor wat betreft het niet-zelfstandige arbeidsartikel vraagt de Orde gaarne uw aandacht voor grensoverschrijdende aspecten van werknemersopties. De Orde zou graag zien dat in het protocol of de toelichtende nota bij het nieuwe verdrag een passage gewijd wordt aan werknemersopties. Een voorbeeld van een dergelijke passage is te vinden in het recentelijk afgesloten verdrag tussen het Verenigd Koninkrijk en de Verenigde Staten (zie bijlage 1). Hierin wordt omtrent een aantal aspecten van grensoverschrijdende werknemersopties door beide landen een eenduidig standpunt ingenomen hetgeen in de praktijk veel onzekerheden wegneemt. Voorts wordt daarin in geval van moeilijkheden of gevallen waar dubbele belasting optreedt expliciet de mutual agreement procedure van toepassing verklaard.

De uitgangspunten die Nederland en de Verenigde Staten toepassen voor wat betreft de heffing over werknemersopties lopen sterk uiteen. Nederland heft in beginsel op het moment dat de opties voor het eerst onvoorwaardelijk kunnen worden uitgeoefend, terwijl de Verenigde Staten aansluit bij het moment van uitoefening van de opties en in sommige gevallen pas bij het moment van verkoop van de bij uitoefening verkregen aandelen. De kans op dubbele heffing - bijvoorbeeld indien een werknemer van woonplaats verandert of in beide landen arbeid gaat verrichten - is dan ook zeer groot.

Uw Ministerie heeft onlangs per besluit van 11 februari jl. een aantal standpunten omtrent de fiscale behandeling van aan werknemers toegekende opties in grensoverschrijdende situaties bekend gemaakt (Besluit van 11 februari 2002, nr. IFZ 2002/40M). Deze standpunten zijn grotendeels in lijn met het recentelijk door de OESO gepubliceerde discussiestuk over hetzelfde onderwerp (http://www.oecd.org/pdf/M00026000/M0002_6818.pdf). Het meest in het oog lopende verschil tussen het Nederlandse standpunt als verwoord in het besluit van 11 februari en het standpunt dat voor het verdrag tussen het Verenigd Koninkrijk en de Verenigde Staten is ingenomen, is de referentieperiode die van belang is bij het tijdsevenredig verdelen van de heffingsrechten over de opties. Nederland neemt daarbij - gelet op het feit dat Nederland aanknoopt bij het onvoorwaardelijk worden van de opties - begrijpelijkerwijs het standpunt in dat de periode tussen de toekenning en het onvoorwaardelijk worden van de optierechten moet worden gehanteerd. De Verenigde Staten lijkt, indien het uitgangspunt zoals verwoord in het verdrag met het Verenigd Koninkrijk haar verdragsbeleid is, echter als referentie te nemen de periode tussen de toekenning en de uitoefening van de opties. Het verschil in ijkpunt (onvoorwaardelijk worden versus uitoefening) zal ondanks het toepassen van een pro-rata methode onvermijdelijk tot dubbele belastingheffing leiden. De Orde is van mening dat in de op handen zijnde verdragsonderhandelingen moet worden gestreefd naar een sluitend systeem waarin geen dubbele belastingheffing optreedt.

De Orde reikt twee varianten aan:

A) Het heffingsrecht over de inkomsten uit aandelenopties toewijzen aan die Staat die ook het heffingsrecht heeft over de inkomsten uit arbeid dan wel over de bestuurdersbeloning op het moment van toekennen van de werknemersopties. Dit betekent echter dat de proportionele toerekening van heffingsbevoegdheid in de relatie met de Verenigde Staten wordt losgelaten. Gelet op de eenvoud en praktische toepasbaarheid geniet deze variant naar de mening van de Orde de voorkeur. In deze variant zijn de fiscale gevolgen van grensoverschrijdende detachering op de belastingheffing over opties goed kenbaar voor de optiehouders en hun werkgevers.

B) In een meer complexe variant: Te bewerkstelligen dat de Verenigde Staten zich voor wat betreft de internationale toedeling van heffingsbevoegdheid aansluit bij het Nederlandse ijkpunt (“vesting”) in combinatie met een proportionele verdeling zoals uiteengezet in het Besluit van 11 februari jl. Tevens zou overeenstemming moeten worden gezocht met betrekking tot het moment van toekenning. Denkbaar is voor het begrip ‘toekennen’ aan te sluiten bij de wetgeving van het land dat bevoegd is te heffen over de arbeidsinkomsten (of bestuurdersbeloningen) van de optiehouder op het moment dat de opties worden uitgereikt.

Uiteraard zal er ook in deze variant voor wat betreft de grondslag en het moment van belastingheffing een verschil blijven bestaan tussen Nederland en de Verenigde Staten. Ook bij een proportionele toedeling op basis van dezelfde ijkpunten zal immers Nederland de waarde van de opties ten tijde van het onvoorwaardelijk worden pro rata belasten, terwijl de Verenigde Staten ten tijde van uitoefening in deze variant een deel van de optie ‘spread’ zullen belasten. Dit is slechts anders indien in Nederland op de voet van artikel 10a LB voor uitstel van heffing wordt gekozen tot het moment van uitoefening. Een kant en klare oplossing waarin ook deze verschillen worden weggenomen is niet voorhanden.

Voorts dient in beide varianten in artikel 16 respectievelijk artikel 17 van het Verdrag te worden bepaald dat inkomsten uit aandelenopties vallen onder een van deze artikelen, waardoor uitgesloten wordt dat de inkomsten onder het vermogenswinstartikel kunnen vallen. Zodra de opties echter zijn uitgeoefend dienen de verkregen aandelen naar de mening van de Orde onder de reikwijdte van het vermogenswinst artikel te vallen.

Tenslotte zou expliciet in het verdrag moeten worden bevestigd dat de mutual agreement procedure openstaat voor gevallen waarin dubbele belastingheffing optreedt ter zake van de opties.

3.10. Artikel 16 - Niet-zelfstandige arbeid

In het verdrag van de Verenigde Staten met het Verenigd Koninkrijk zijn premies betaald in verband met werkzaamheden in de ene staat aan een pension scheme in de andere staat aftrekbaar. Aangroei van pensioengevend vermogen blijft onbelast onder de normale nationale regels. De Orde zou graag een soortgelijke regeling willen zien in het nieuwe verdrag met de Verenigde Staten.

3.11. Artikel 17: Bestuurdersbeloningen

Voor wat betreft de allocatie van inkomen zijn voor de Verenigde Staten de daadwerkelijke werkdagen relevant, terwijl Nederland conform jurisprudentie ook de zon- en feestdagen e.d. meetelt. Deze uiteenlopende benadering zorgt in een aantal gevallen voor distorsies die naar de mening van de Orde zouden moeten worden weggenomen door ofwel de ene, ofwel de andere benadering in het verdrag neer te leggen.

3.12. Artikel 18: Artiesten en sportbeoefenaars

Gaarne verwijzen wij voor wat betreft opmerkingen over artikel 18 naar de brief aan uw Ministerie van Orde lid de heer D. Moolenaar dd. 12 maart jl.

3.13. Artikel 25 Voorkoming

Artikel 25 lid 2 van het huidige verdrag bevat voor winst uit onderneming een vrijstelling 'voor zover' er sprake is van onderworpenheid in de Verenigde Staten. Deze restrictie staat niet in de andere door de Verenigde Staten gesloten verdragen, hetgeen een concurrentienadeel oplevert. Kennelijk is dit voor de Verenigde Staten geen halszaak, terwijl Nederland er geen nadeel van ondervindt. Deze beperking zou derhalve naar de mening van de Orde kunnen vervallen.

Het recent gepubliceerde besluit met betrekking tot het progressievoorbehoud voor niet-inwoners kan in voorkomende gevallen resulteren in toepassing van zowel een toptarief in de Verenigde Staten als in Nederland. De Orde vraagt zich af of toepassing van een progressief tarief niet uitdrukkelijk aan een van beide staten moet worden toegewezen. Nederland zou dan overigens voor niet-inwoners geen progressievoorbehoud meer kunnen maken.

3.14. Artikel 29 - Onderling overleg

De Orde acht het van groot belang in het nieuwe verdrag een zelfde regeling op te nemen als in het huidige artikel 29 lid 5 (arbitrage), met dien verstande dat inwerkingtreding dit keer naar de mening van de Orde tegelijkertijd met de inwerkingtreding van het nieuwe verdrag dient te geschieden. De huidige bepaling is immers nog steeds niet van kracht.

3.15. Artikel 30 - Informatie-uitwisseling

Indien Nederland al dan niet op verzoek inlichtingen verstrekt aan buitenlandse belastingautoriteiten is zij op basis van het Besluit wijziging beleid schorsende werking inlichtingenverstrekking (Besluit van 31 juli 1996, nr. AFZ96/2648M (Stcrt. 1996, 147)) ingevolge de WIB verplicht belanghebbenden van het voornemen tot inlichtingenverstrekking in kennis te stellen. De Orde stelt voor een soortgelijke verplichting in het nieuwe verdrag met de Verenigde Staten op te nemen, aangezien het WABB-verdrag wel voorziet in een mogelijkheid tot het in kennis stellen van belanghebbenden alvorens inlichtingen te verstrekken, maar niet in een plicht tot een dergelijke in kennisstelling.

3.16. Artikel 31 - Bijstand bij invordering

Deze bepaling kan naar de mening van de Orde komen te vervallen. Het Multilaterale verdrag van Straatsburg in het kader van OECD/RvE, waarbij beide landen volwaardig partij zijn, voorziet hier reeds in, terwijl de regeling in het verdrag aan belanghebbenden, zo op het eerste oog, geen extra waarborgen biedt. In het kader van rechtszekerheid/duidelijkheid acht de Orde het dan ook beter om slechts een enkele regeling te hebben.

3.17. Artikel 35 - Vrijgestelde pensioenfondsen

Naar de mening van de Orde kunnen de beperkingen voor gelieerde personen vervallen. Deze beperking is immers in andere Amerikaanse verdragen ook niet opgenomen.

Een kopie van deze brief heeft de Orde heden verzonden aan de Staatssecretaris van Financiën. Uiteraard is de Orde gaarne bereid het bovenstaande nader toe te lichten.

Hoogachtend,

De Nederlandse Orde van Belastingadviseurs

mr. M.J. van Dieren

Bijlage (stock opties)

Toelichtende passage uit het verdrag tussen het Verenigd Koninkrijk en de US:

With reference to Article 14 (Income from Employment):

It is understood that any benefits, income or gains enjoyed by employees under share/stock option plans are regarded as "other similar remuneration" for the purposes of Article 14.

It is further understood that where an employee:

- a) has been granted a share/stock option in the course of an employment in one of the Contracting States;*
- b) has exercised that employment in both States during the period between grant and exercise of the option;*
- c) remains in that employment at the date of the exercise; and*
- d) under the domestic law of the Contracting States, would be taxable by both Contracting States in respect of the option gain,*

then, in order to avoid double taxation, a Contracting State of which, at the time of the exercise of the option, the employee is not a resident will tax only that proportion of the option gain which relates to the period or periods between the grant and the exercise of the option during which the individual has exercised the employment in that Contracting State.

With the aim of ensuring that no unrelieved double taxation arises the competent authorities of the Contracting States will endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of Article 14 and Article 24 (Relief from Double Taxation) in relation to employee share/stock option plans.